

BLACK BOX TEATER - OSLO 21 - 25 MAI KL 20.00

TEATERGARASJEN - BERGEN 7 - 8 JUNI KL 20.00

UNGA ATALANTE - GÖTEBORG 14 - 15 JUNI KL 20.00

DET MOTSATTE PROSJEKT

DET TILBAKEVENDENDE

Jeg ville bare se om dere er lykkelige, sier en tilbakevendende. Lykkelige. Kanskje hører troen på lykke til i en annen tid. Kanskje hører den til hos ynglingen som danser seg gjennom natten, hos barnet som ennå ikke vet. I Offentlige netter møtes ønsket om å bli sett og ønsket om å kunne være usynlig. Jakten og lengten etter å bli jaktet på. Blant oss som faller utenfor reklameestetikken, blant de som har falt og de som skal falle. Blant de som har sett og de som skal se. Med fare for å høres ut som en gjentakelse av tidligere og nåværende tenkeres selverkjennelse, tillater jeg meg å minne om at ensomheten vi alle bærer i oss aldri forlater oss. Ikke helt. Men klarer vi å omfavne den når den dundrer mot oss i de felles rommene vi forsøker å skape for å slippe unna den? Drømmer vi har drømt og glemt, ligger som fortengte minner, får oss til å stolpre oss videre, glemme alt vi har lært, sammen med lengten etter det iboende i det utvaskede begrepet lykke. I Offentlige netter møter vi disse drømmene hos en soper, en yngling og en kvinne. Hver på sitt vis har de funnet fram til en identitet som gjør det umulig for dem å møtes i annet et glimt. Kjønnsidentitet og seksualitet, levd liv ligger mellom dem. Men lengselen er den samme. Lykke og tilhørighet. Noen å danse med, noen å snakke med, noen å elske med. Slik gjentar vi oss selv, lever alene med våre natt sider, alene med de skjulte rommene. Men av og til sprekker det opp, vi eksponerer oss selv for andres blikk og møter denne bulldoseren som kommer i mot oss i kraft av vår egen dødelighet. Hva tar vi med av oss selv i møte med andre, i de offentlige netter, hvor rekylen er glimt av oss selv? Glimt av det splintrede speilbildet hvor drømmen om lykke, drømmen om hvem vi kunne vært, møter vår utilstrekkelighet i vårt eget blikk.

Ingen holder i lengden ut å være selvbeskuende edru. Ikke hele tiden. Samme hva vi ruser oss med for å slippe unna, eller å våge, enten vi ruser oss med alkohol eller med Gud, vil vi alltid ha muligheten til å møte vårt eget blikk. Og vite at det blir aldri helt slik vi hadde tenkt det.

ELISABETH HAGEN

STØTTET AV:

Norsk Kulturråd, Black box teater,
Teater og dans i Norden og
Bergen kommune

FOTO:

Fin Serck-Hansen

GRAFISK FORMGIVNING:

Astronaut

TEKNISK ASSISTANSE:

Kine Liholm Johannessen,
Martin Østli Lindelien, Gusty Utterdal

**MAN MÅ ANST-
RENGE SEG**

til det ytterste for å oppdage båndet mellom eroticisms iboende løfte og dødens sanselighet. Selv om døden også er verdens ungdom, enes menneskeheten om å underkjenne den. Med bind for øynene nek-ter vi å se at livet er en fall grube for enhver likevekt, at livet ikke er annet enn en ustabilitet og ubalanse som vi kastes ut i. Det er en stadig skiftende be-vegelse, uav vendelig på kanten av en utløsning.

GUD ER OPPATT

men jeg drikker bare når Gud er opptatt med andre ting. Med viktigere ting. Vi tror Gud ser oss og er opptatt av oss. Opptatt av oss! Jeg mener følger med, men han er ikke det. Vi vil det fordi det.... kjennes bedre ut... kjennes på en måte bedre ut, eller man kan i allefall forestille seg det. Men han er ikke opptatt av oss. Han.... er trett av oss. Fryktelig trett. Han er rett og slett blitt borte for oss og eksisterer... i fantasi-en.

**JA HAN VAR EN
BEDRAGER**

hvor dan kunne han ellers slutte å elske meg? Har jeg sluttet å elske ham? Er det ikke den samme lov for en manns som for en kvinnes kjærlighet? Skal en mann være svakere enn den svake? Eller har han kanskje tatt feil, var det kanskje en skuffelse åt han elsket meg? En skuffelse som forsvant som en drøm. Eller var det en ustøhet, sommer det seg for en mann å være ustø? Og hvorfor forsikret han meg i begynnelsen, at han elsket meg så høyt? Kan kjærlighet ikke bestå, hva kan da bestå? Du har berøvet meg alt, min tro, min tro på kjærlighet, ikke bare på din.

**JEG HAR ALLTID
ØNSKET MEG
BRYSTER**

svære hofter og myk hud. Selvfølgelig skuldet jeg gymmen for å slippe å dusje. Slippe å stå der med alle de kroppene, med de flate bryst-kassene, de beinete kroppene. Jeg har alltid ønsket meg bryster, svære hofter og myk hud, og ikke alle disse musklene, alt dette håret omkring på kroppen.

GEORGE BATAILLE

utdrag fra «Erotismen»

1996

TORUN LIAN

utdrag fra «Den som

beveger seg langsomt,

beveger seg»

1989

SØREN KIERKEGAARD

utdrag fra «Enten -eller»

1843

TORE RENBERG

utdrag fra «Matriarkat»

1996

M E D

CELINE ENGEBRIGTSEN

skuespiller

utdannet ved Ecole International de theatre de Jacque Lecoq, Paris.

Skuespiller i forestillinger med bla. Det Motsatte Prosjekt og Teater Øst

VIDAR HANSEN

danser

utdannet ved Ballett Akademien, Göteborg og Perry Dance Center, New York.

Danser i forestillinger med bla. : Menn Danser, MBT - danseater, Lise Eger ,

Triptik danseater og Riksteatret

ULF NILSENG

danser

utdannet ved Statens Balletthøgskole, Oslo. Danser i forestillinger med bla.:.

Det Motsatte Prosjekt, Lise Ferner og Arne Johan Hegdahl

RUNE KLAKEGG

pianist

med bla. Fuzzy Logic, Out to lunch og SØYR

SANGERE FRA OSLO DOMKOR

Edle Grønningsæter, Morten Haug, Sverre Kvam, Håkon Standahl og Erik Årsland

Ø V R I G E M E D V I R K E N D E

KRISTIN BREDAL

lysdesigner

utdannet MSA - degree Theater Design Yale University. Lysdesigner for

bla.Nationaltheateret, Det Norske Teateret, Hålogaland Teater og Agder Teater

PER GUNNAR DAHL

produsent

utdannet ved Høgskolen i Telemark, Universitetene i Århus og Oslo. Kulturkonsulent i PeGe produksjon og PR.

ELISABETH HAGEN

journalist

utdannet ved Journalisthøgskolen. Kulturjournalist i Morgenbaldet og Dag og Tid.

Tekstforfatter og konsulent for Det Motsatte Prosjekt.

YNGVAR JULIN,

scenograf

utdannet ved Arkitekthøgskolen i Oslo. Arkitekt på Snøhetta Arkitektkontor.

Scenograf for Det Motsatte Prosjekt

JON TOMBRE

regissør

utdannet ved Statens Teaterhøgskole,Oslo og Ecole International de theatre de

Jaques Lecoq, Paris. Regi på forestillinger for bla. : Det Motsatte Prosjekt, Pikene på broen, Hålogaland Teater og Ein mal kommt die Liebe

DET MOTSATTE PROSJEKT

en uavhengig og ideel stiftelse for fremme av ny scenekunst, ledet av Jon Tombre. Fra etableringen i 1990 og fram til idag er det produsert 7 oppsetninger. I de ulike oppsetningene knytter prosjektet seg til deltagere fra varierende kunstformer som dans, musikk, litteratur, arkitektur og teater.

OFFENTLIGE

NETTER